

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 6881/09

בפני : כבוד השופטת א' פרוקצ'יה
כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט ס' גובראן

העותר : יהושע בן אריה

נגד

המשיבים :
1. היועץ המשפטי לממשלה
2. גבי שרה פריש (שופטת בדימוס)
3. יוסף אליאס כתב בעיתון ידיעות תל אביב
4. עוז בן יצחק עורך בעיתון ידיעות תל אביב
5. ידיעות תקשורת בע"מ

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר : עו"ד חיים משגב ; עו"ד יצחק בם
בשם המשיבה 1 : עו"ד גורני הילה
בשם המשיבה 2 : עו"ד יחזקאל ריינהרץ

פסק דין

השופט א' רובינשטיין:

א. נגד העותר הוגש לבית משפט השלום בתל אביב כתב אישום בגין העלבת עובד ציבור. ביסוד כתב האישום עומדת סדרה של מכתבים מעליבים שהפיץ העותר באופן אנונימי נגד משיבה 2 ששימשה בוררת בסכסוך שהעותר היה צד לו (ראו בג"צ 11038/07 בן אריה נ' היועץ המשפטי לממשלה (לא פורסם)). ביום 20.3.09 פרסם מקומון תל אביבי כתבה בעניין ההליך הפלילי, בה נכללו גם דברים שאמרה משיבה 2 בדבר החשיבות העקרונית של מיצוי הדין עם בעל דין המבקש להתנקם בשופט או בבורר. עניינה של העתירה במשאלת העותר, כי המשיב 1 יורה על פתיחת חקירה נגד

משיבה 2 בגין עבירה לפי סעיף 71 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), תשמ"ד – 1984, סעיף ה"סוביודיצה".

ב. לאחר העיון בעתירה, בנספחיה ובתגובות משיב 1 ומשיבה 2 לא נוכל להיעתר לעתירה. ראשית, לפי הפסיקה "מידת התערבותו של בית משפט זה בשיקול דעת רשויות אכיפת החוק בנושאי חקירה פלילית והעמדה לדין הינה מצומצמת ביותר. בית-משפט זה יתערב בהחלטות אלה רק במקרים נדירים ביותר, בהם לוקה בהחלטה ב'עיוות מהותי' או ב'חוסר סבירות קיצוני'" (בג"צ 11861/04 רוח נ' היועץ המשפטי לממשלה (לא פורסם) - השופט ג'ובראן; בג"צ 1628/06 כהן נ' היועץ המשפטי לממשלה (לא פורסם)). שנית, באת כוח משיב 1 פרסה בתגובתה את מדיניות ההעמדה לדין בעבירות לפי סעיף 71 לחוק בתי המשפט, לפי הנחיה 4.11.02 של היועץ המשפטי לממשלה, שכותרתה "הנחיות לתובעים בנושא העמדה לדין בעבירת ה'סוביודיצה'". חרף טענות העותר בעניין זה, ההחלטה שלא לפתוח בחקירה כנגד משיבה 2 עומדת באמות המידה שנקבעו. כל כך, בין היתר, בהתחשב בתוכן דבריה של משיבה 2 ("מדובר כאן בעניין עקרוני... לא יעלה על הדעת שאדם שהפסיד במשפט ימצא את הדרך להתנקם בשופט או בבורר, וינקוט דרכים לא חוקיות לשם כך. המשפט חייב להסתיים למען יראו וייראו"), בעובדה שמדובר בפרסום חד פעמי, ובמיוחד בכך שמשיבה 2 היתה אמורה להעיד בעצמה במשפט כעבור מספר ימים. הדעת נותנת כי לא היה בפרסום כדי להשפיע על בית המשפט, בודאי שלא בנסיבות אלה. אף אם לעותר טענות כלפי העמדתו לדין (חלקן נסקרו בבג"צ 11038/07), אין בכך כדי לחייב את משיב 1 לפתוח בחקירה כלפי משיבה 2, המתלוננת בהליך הפלילי.

ניתן היום ט"ו בחשוון תש"ע (2.11.09)

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט